

Cu dl. ing. Aristide Dragomir, deputat de Arad: Cunoaștem și susținem bine propriile interese economice? (II)

Domnule deputat, în pauzele dintre ședințele Constituantei, aici la nivelul întâi unde este locul de întâlnire al parlamentarilor cu presa, am ascultat câteva opinii privind perspectivele noastre economice, ocu al vizitei președintelui Franței în România. Care este părerea dvs. în legătură cu raporturile de natură economică cu Occidentul, posibile de stabilit, într-un viitor apropiat?

Afirmația că România nu prezintă garanții, că este instabilă politic, acoperă, în fapt, refuzul țărilor occidentale de a se implica direct în economia noastră. Din ceea ce s-a întâmplat până acum reiese că aproape întotdeauna se dorește stabilirea unui ciclu economic artificial din care sunt eliminate activități productive. Este o mare înghesuială la a ne vîrî pe gît produse finite (în general greu vandabile la ei) și a găsi modalități de mobilizare rapidă, în favoarea lor, a mari cantități de resurse naturale și materii prime, cu un grad foarte scăzut de prelucrare. Ne sînt oferite cu o mare larghețe tehnologii deja perimate pentru că este știut, tehnologiile de vîrf sînt instrumente de politică economică și nimeni nu este dispus să ajute România

să devină un potențial concurent. Eu cred că e timpul să depășim momentul acesta în care facem pe copiii cuminti, dojenii de frații mai mari și înțelepți din Europa! Și să găsim soluții avantajoase pentru ambele părți: să le dăm lor posibilitatea să folosească resursele ieftine și de bună calitate, exonerările fiscale și vamale, forța de muncă mai ieftină, proximitatea față de marile lor, piețe de desfacere, posibilitățile proprii noastre piețe de absorbire a produselor realizate. În schimb, noi am beneficia de o prelucrare superioară a resurselor proprii, am ocupa forța de muncă, am prelua sisteme actuale de conducere și gestiune economică și accesul la tehnologii competitive.

— Ce avantaje concrete oferă Aradul într-un asemenea cadru, nu numai teoretic și general ci și negociabil?

— Prin cele două căi de comunicație — rutieră și feroviară — Aradul este situat pe cel mai important drum comercial ce leagă Europa de Orientul Apropiat. Din acest punct de vedere avem un avantaj față de vecinii din Timiș și Bihor. Am, însă, un sentiment de admirație față de Camera de Comerț și Industrie, prefectura

și primăria Timișoarei care au reușit să minimalizeze avantajul nostru și să cîștige mai multe simpatii economice. Situația lor este de natură să incite orgoliul cel puțin al Camerei de Comerț din Arad care nu a reușit nici măcar să-și redobîndească sediul ei și se cuvine de drept.

— Poate că distanța fizică ce o avem față de Arad ne ajută să fim mai obiectivi, de aceea vă rog să insistăm asupra situației economice actuale a întreprinderilor arădene!

— Impresia că sîntem într-o situație economică fără ieșire este foarte superficială. Concluzia aceasta reiese din faptul că în cadrul aceluși parametri, unii au găsit soluții iar alții sînt departe de ele. Dacă în septembrie la „Tricoul roșu” era mult scepticism în privința refacerii structurilor economice în contextul economiei de piață, după un efort de imaginație creatoare și muncă, efectul este salutar pentru toți de la această societate comercială. Pur formal, în perspectiva privatizării, Aradul slă foarte

LAVINIA STOICU

(Cont. în pag. a III-a)

America va accepta o Europă Unită?

Americanii rămîn americani! Adică omenii de afaceri prin excelență. Cîștigătorii! După războiul din Golf, se vinde bine și patriotismul american. Un proprietar a început să vîndă hamburgeri în onoarea generalului Schwarzkopf. Un altul a scos pe piață vreo două sute de mii de videocasete „Desert Storm” (Furtună în Deșert). O editură a cîștigat lozul cel mare, publicînd biografia lui Bush. Și lista inițiativelor rămîne deschisă...

Dar în America nu se face numai comerț. Se face și strategie. După încheierea războiului cu Irakul, S.U.A. își analizează mai bine și partenerii. Din pactul atlantic doar doi vouchi aliați au trimis și infanterie pentru a elibera Kuveitul. Aceștia sînt Anglia și Franța. Un sondaj de opinie reliefează că șase americani din zece consideră că prestigiul Franței a crescut în America în urma războiului din Golf.

Într-o asemenea conjunctură, Franța dispune de un bun capital politic pentru a reîncepe discuțiile despre o Europă Unită. Pentru că, trebuie să subliniem, francezii au o anumită prioritate asupra acestei idei, iar Francois Mitterrand își face un titlu de glorie pe tărîmul politicii externe din acest proiect. În com-

parațele cu francezii. Bîșneanu convins că germanii sînt incapabili acum de probele lor și se conturează un risc al alunecării spre naționalism în această țară.

Ceea ce mai apare, nou în actuala conjunctură este și faptul că francezii parcă (în să se afle — pe față — că proiectul Europei Unite nu poate lua ființă fără acordul american. (Să tragem de aici concluzia că pînă acum S.U.A. n-a (fuit ca Europa să fie unită? La urma urmei, ce interes ar fi avut să existe o Europă puternică?). Numai așa se explică cele două condiții puse de președintele Franței în discuțiile recente cu Bush: a) S.U.A. să accepte să discute cu Europa înainte de a-și fixa propriile atitudini și b) dialogul să fie nu între S.U.A. și diferite administrații din țările europene în speranța de a le diviza, ci între S.U.A. și comunitatea europeană considerată ca un întreg.

F. Mitterrand se pare că știe ce spune. Și momentul este prielnic ca G. Bush să fie de acord. Rămîne de văzut dacă acest moment va putea fi fructificat. Dacă da, aceasta ar însemna că în viitor să asistăm la dialoguri între continente. Ceea ce, presupune însă ca Europa să devină efectiv un continent (politic)!

IOAN BIRȘ

Comerț ambulant. Sortiment bogat de... linguri. Foto: M. CÂNCIU

DIRECȚIA CONTROLULUI FINANCIAR DE STAT ARAD
Str. Gh. Lazăr nr. 20

Anunță organizarea în data de 3 iunie 1991, ora 9, a concursului în vederea selecției personalului pentru încadrare la secția gîrzii financiare.

Cererile de înscriere se primesc pînă la 15 mai 1991, însoțite de curriculum vitae, recomandarea de la ultimul loc de muncă, cazierul judiciar și fișa medicală.

Persoanele care s-au înscris pînă în prezent, sînt rugate să prezinte toate actele potrivit celor de mai sus.

Informații în legătură cu condițiile de participare și lista cu bibliografia se pot obține la sediul direcției.

(888)

ALFA MAGAZIN Nr. 8

A apărut săptămînalul arădean de divertisment ALFA MAGAZIN Nr. 8, pe care îl puteți găsi la toate chioșcurile de difuzare ale ziarului

„ADEVĂRUL”. Nu pierdeți ocazia: ALFA MAGAZIN — o revistă de divertisment pentru toate vîrstele și toate gusturile!

Adevărul!
Arad S.A.

Cotidian independent — J 02 nr. 65/1991

ANUL III | Nr. 359

VINERI, 3 MAI 1991

4 pagini — 3 lei

O dată cu negocierea salariilor

La U.T.A. — 230 șomeri

A trecut și ultima zi din aprilie. Deci s-a încheiat prima lună de aplicare a salariizării negociate, la care se adaugă și compensațiile stabilite de Guvern. Cite întreprinderi au încheiat acest proces? La Direcția de muncă și protecție socială, doamna Emilia Ciobanu ne răspunde exact: șapte întreprinderi și instituții — Feroneria, Tricoul Roșu, Zahăr, Moda (Întreprinderea de confecții), Artimex (ICRTI), Regia autonomă de transport (IJTLA) și ziarul „Adevărul” — au înregistrat la D.M.P.S. contractele colective de muncă pînă săptămîna trecută. Inseamnă că numai în aceste unități a fost încheiată negocierea salariilor. Dar restul?

Sîntem la S.C. „U.T.A.” S.A. Interlocutor, domnul inginer Andronic Tamșa, directorul tehnic al societății comerciale.

— Să începem cu începutul. De ce nu s-a încheiat încă negocierea salariilor?

— Problema e complexă. Dacă negocierea salariilor s-ar fi desfășurat în condițiile unei activități normale, nu era nici o problemă. Dar, din păcate, avem probleme deosebite cu asigurarea materiei prime. Se știe că o parte — circa 40 la sută — se importă (bumbacul). Se importă pe valută, iar noi nu avem valută, deoarece toată marfa noastră

o vindem pe lei. De fapt, necazul pleacă din altă parte. La ora actuală, în ramura noastră, a dispărut sistemul de conducere, aprovizionare și desfacere centralizat, dar, încă nu e pus la punct sistemul prin contracte economice directe. În consecință nu știm exact ce vom face mîine. Departamentul nostru din cadrul Ministerului Industriei ne-a repartizat o cotă de materii prime (la două treimi din capacitatea de producție) dar pe care nu sîntem siguri. De pildă Combinatul de fibre chimice din Dej, cel mai bun furnizor de celofibră, nu a încheiat contract cu noi pentru o cantitate determinată, deoarece el însuși nu știe dacă mai are ce lucra mîine. Un alt furnizor — Combinatul din Brăila — a fost oprit două săptămîni din lipsă de materie primă. În aceste condiții cînd avem doar „promisă” materia primă pentru 2/3 din capacitate, cum putem negocia salariile cu întregul personal?

— Și, totuși, cum ați procedat?

— Am recurs la măsura extremă — reducerea personalului pînă la cel rămas și să le putem asigura salariul stabilit de lege și compen-

T. PETRUȚI

(Cont. în pag. a III-a)

Arc de suflat peste timp:

Arad — Verona

Dintotdeauna, în ciuda vicisitudinilor istoriei, românii au gândit și simțit că aparțin mării familii latine, legăturile cu acestea cunoscînd, cum este și firesc, felurite momente de înălțare, dar și de regres, cauzate de vreaa arbitrară a ocîrmuirilor care s-au abătut asupra noastră. Așa se face că, iată, arazi, după cîteva decenii de reclusiune forțată, asistăm la renodarea legăturilor de suflăt ale României, lucrare începută de fapt, încă după revoluția din decembrie 1979.

Atunci, printre primii care au înțeles în ce situație deznădăjduită se află românii și ce înseamnă pentru ei o cîștig prietenesc, s-au născut italienii. Așa am putut, însemna, la vremea respectivă, substanțialele ajutoare materiale trimise de municipalitatea și populația Veronci bătrînaului și încercatului oras de pe Mures, acțiune care a continuat și în lunile următoare. Paralel, s-au stabilit contacte directe între primăria din Arad și cea din Verona, refăcîndu-se o serie de legături pe linie culturală, sportivă, turistică, între acestea înscriindu-se și sejurul petrecut de 16 tineri a-

M. DORGOȘAN

(Cont. în pag. a III-a)

Pe vremea ACEEA, cind la mica publicitate era interzis să apară anunțuri cu privire la vânzarea buteliilor de aragaz, cineva a avut inspirația să publice următoarele: „Pierdut buteliile de aragaz. Găsitului, 10.000 lei recompensă”. Și omul a primit zeci de oferte. ● Tocmai acum, cind s-au pus pe treabă, fotbalistii de la U.T.A. au perspectiva de a rămîne... șomerii N-ar fi exclus ca, în vară, să vrea alte întreprinderi (deci, și alte cluburi) să-i angajeze. ● Acum câteva zile, la Direcția muncii, anunțaseră încheierea negocierii salariilor doar vreo șapte unități. Oare celelalte ce-au făcut? — n-au negociat sau n-au prea avut ce să negocieze? ● De la tribuna Parlamentului în 1990, circa 500.000 de oameni de afaceri străini ne-au vizitat țara. Cel mai mult au văzut și au plecat. De ce? I-a speriat instabilitatea socială — greve, mitinguri, marșuri, violențe —, dar și faptul că se lucrează... enorm de puțin! ● Duminică, dimineața, în magazinele din orașul Băntăna se putea cumpăra aproape orice: de la folie de polietilenă și congelatoare, la aragazuri și „Coca-Cola”. Parcă nu numai altă țară, dar și altă lume. Probabil, și pentru că vecinii noștri

se arată mai preocupați de muncă decît de revendicări și răfuțeli. ● Politica este interes — aproape niciodată „morală”, lăsa încă o dovadă în acest sens: americanii îl urăsc pe Saddam Hussein, dar nu-l detonează fiindcă se tem de o posibilă instalare în Irak a ayatollahului care, zic ei, ar aduce cu el o ură imensă împotriva SUA. Cum se zice, dintre două rele alegi răul cel mai bun”. ● La demonstrația de 1 Mai, din Piața Roșie, Mihail Gorbaciov a fost mai singur ca oricind. „Cărui în care s-a urcat, după ce i s-a atribuit „Nobelul”, continuă să-o țină spre vale. Pînă cînd? ● Telexul ne aduce știrea că George Bush s-a înscris în clasa I a școlii de pregătire a specialiștilor în computere. Asta, ca să învețe și să demonstreze, astfel, că se poate învăța la orice vîrstă, că trebuie să ne perfecționăm mereu. ● Timișoara își regretă prefectul Ferici prefecul după care plinge un județ întreg, nefericit județul ce nu poate scăpa de un prefect. ● S-a deschis strandul Aradului. Deocamdată, în așteptarea soa-

relui, cei ce trec Murașul au parte doar de o plimbare. Dar las'că va fi bine și, la vară, cold. ● Țările C.E.E. sînt gata să acorde Poloniai, României, Ungariei, Cehoslovaciei, Bulgariei și Iugoslaviei un ajutor suplimentar de 17,5 miliarde dolari. Scopul? Unul dublu: sprijinirea acestor țări în perioada dificilă de tranziție spre economia de piață și logarea lor trainică de Europa democratică pluralită. ● Pînă de curînd, vecinii noștri ziceau că drumul României spre Europa trece prin Ungaria. Recent, Arpad Goncz, președintele țării vecine, și-a reconsiderat afirmația: „Tot atît de adevărată este și varianta inversă, respectiv că drumul Ungariei către Europa trece prin România”. Oricum, afirmația are și o nuanță de calambur. ● La Tribunalul din Viena s-a încheiat procesul celor patru surori medicale de la Spitalul municipal din Leinz, acuzate deuciderea premeditată a pacienților grav bolnăvi și a celor nepuțincioși. Sentințele: Waltrand Wagner (32 ani) și Irene Leidorf (29 ani), închisoare pe viață; Maria Gruber (28 ani) și Stefani Mein (50 ani) — 15, respectiv 20 ani închisoare. Incredibil, nu?

TRISTAN MIHUȚA

Arad-Verona

(Urmare din pag. 1)

rădeni în Italia în vara anulului trecut. După cum ne informa dl. Titus Gheorghiof, primarul

Aradului, urmare a intensificării contactelor dintre cele două municipalități și a invitației făcute de primăria Arad, joi, 1 mai, a sosit în orașul nostru o delegație italiană condusă de dl. Aldo Sala, primarul Veronei. În vederea semnării protoco-

lui privind înfrățirea dintre cele două orașe. Dl. primar este însoțit de doi consilieri și de un reprezentant al Camerei de Comerț și Industrie. Asupra momentului și semnificației acestui act vom reveni cu amănunte în ziarul nostru de mîine.

LA TELEFON 16654-ORELE 9-12
„adevarul” - LA DISPOZITIA DV

● D-na VICTORIA NIȚU, str. Coșbuc nr. 17, este bolnavă (cardiacă, TBC-istă) și a făcut, din 1987, o cerere, la ILLA, să îi monteze o baie dar... cînd era cadă nu era țevă, cînd aveau țevă nu se găseau chiuvete și uite-așa a rămas biata femeie fără... baie. Oare pînă cînd? ● Dl. IOAN FODOR, B-dul Milea nr. 16, pune o întrebare sectorului apă I. „Cel mai mult dintre bișnițarii din fața „Astoriei” sînt de la această secție, oare de ce nu se înteresează șefii dacă sînt sau nu la punctele de lucru?” ● Dl. IOAN ILISIE B-dul I. Măniu, bl. 30 ne informează că a făcut, în mai multe rînduri, sesizarea că apa care bălățește pe carosabilul din fața blocului nu numai că încurcă circulația, dar se și infiltrază afectînd construcțiile din zonă. Oare chiar nu răspunde nimeni la „apel”: nici serviciul de drumuri și poduri, nici întreprinderea de apă-canal? ● D-na MARIA COTARCA se plînge că bălățul dinsei „s-a dus bolnav, la Circa nr. 16, dar medicul i-a zis că trage chiulul de la

școală și nu i-a dat nici măcar o aspirină”, fiind nevoită să-l interneze la spital. Oare asta-i grija pentru sănătatea oamenilor? — Întrebă femeia. ● D-na PARASCHIVA SIMIONOVICI nu a primit pensia din noiembrie anul trecut. Oare pe unde răătăcește? Poate îi dă de „urmă” Oficiul de pensii. ● Dl. GHEORGHE CAPĂȚINA, șeful unității „Cazinou” a făcut nenumărate sesizări că pe terasa restaurantului curge apa potabilă ca dintr-un izvor. Au venit, în mai multe rînduri, „specialiști” care s-au uitat și... au plecat. Oare cînd tratează, cu seriozitate, această problemă, întreprinderea de profil? Nu de alta, dar vara e foarte aproape și n-o să bem berea sînd cu picioarele la... rece. ● Dl. AUREL BĂTĂLAN este indignat că, sîmbătă, cînd aștepta la rînd, la benzină, în stația PECO din Aurel Vlădu, un cetățean cu mașina IAR 5726 a tras în față și după vreo 5 minute a ieșit, cu țigara în mîna, și și-a făcut plinul. Vînzătoarea — la întrebarea oamenilor de ce este

servit preferențial și mai ales de ce nu respectă regulamentul PSI — a răspuns că „este colegul din schimbul de noapte”. O fi, dar pentru el chiar totul este permis? — sîntem întrebați. ● D-na ROZALIA NEGRĂU (Micalaca) are telefon de trei ani (nr. 65375) și a primit, în urmă cu citeva zile, o adresă de la poștă că telefonul o să fie cuplat. Și dacă dînsa nu vrea? ● Dl. IOAN CHIȘ, str. Crișan nr. 5, face două propuneri: să fie acoperită stația de tramvai de la „Metalul” și la Oficiul PTR să se asigure pastă de lipit pentru că timbrele care se vind sînt uscate și nu se lipesc pe placi. ● D-na GHIZELA NEGRĂU, Calea Lipovei nr. 111, a primit factura pentru apă, canalizare și... salubritate dar gunoii n-a fost ridicat din... 1984. Mai nou se plătește și pentru serviciile neefectuate? ● D-na S.S., contabilă la AEICIP Nădlac, este în concediu pentru îngrijirea copilului și ne întreabă: este corect să primească compensația întreagă sau în raport cu concediul plătit? Direcția muncii și protecției sociale ne informează că urmează să primească o compensație proporțională cu concediul medical.

Redactor de serviciu, VASILE FILIP

La Parlament...

(Urmare din pag. 1)

bine. Toate întreprinderile au devenit societăți comerciale sau regii autonome. Punctul meu de vedere este că o reală economie de piață vom avea, însă, în momentul în care se naște un sistem economic privat care să-l concureze pe cel de stat. Dar începutul este foarte timid, la noi predomină activitățile comerciale, nu de producție. Și dacă la același produs sînt mulți vînzători, nu este nicidecum stimulat concurența producătorilor. În ceea ce privește lipsa investitorilor străini la colaborări cu unități economice din Arad, situația se explică și prin modul în care înțelegem noi să luăm în serioasă ofertă partenerilor. Nu doresc să fac publice exemplele de tergiversare a răspunsurilor, nici aproximarea defectuoasă a intereselelor proprii, care au dus la anularea ofertei. Dacă facem o statistică și ne raportăm la cite delegații s-au deplasat de la prefectură, primărie și agenți economici în

străinătate și cite contracte s-au încheiat, vom avea imaginea corectă a modului în care înțelegem noi să convingem partenerul că vrcm să facem ceva. Nu putem convinge oamenii că sîntem parteneri siguri apelînd la cerșitorii de genul „ajutați-ne să ieșim din marasmul economic...”

— În ce etapă este inițiativa dvs. privind declararea Aradului zonă liberă de taxe vamale?

— Nu mai este atît de important să obținem pentru Arad acest statut preferențial — care depinde de Parlament și se află în stadiul de avizoro la comisiile de specialitate sesizate — deoarece legea investițiilor străine, proaspăt promulgată, oferă garanții și facilități suficiente oricărui partener serios care dorește să aibă colaborări economice la noi. Ele depind, însă, mult de „știința” de a ne susține propriile interese. Și eu sper s-o învățăm mai bine în viitorul apropiat.

— Vă mulțumim.

NOTE

ȘI, totuși se poate
 După mai multe intervenții făcute, lucrătorii de la salubritate s-au hotărît să ridice, în sfîrșit, gunoarele din colonia UTA, drept pentru care ne grăbim să consemnăm evenimentul ca atare și să zicem cu glas nu prea tare: și fle într-un ceas bun!

Din două, nici una
 În parcul din fața întreprinderii textile UTA existau două fîntini așa-zise „însînoșite”. Una pentru decor, iar cealaltă folosită de oamenii ce treceau prin zonă, spre

a-și mai potoli setea. Acum din cele două fîntini nu mai funcționează nici una.

Apă dulce? Apă colorată?
 Dacă străbați orașul de la un capăt la altul îți les în cale, aproape la fiecare colț de stradă, gherete sau puncte pentru desfacerea răcoritoarelor. Sururile se vind cu 7, 8 sau 10 lei, care la o simplă degustare se dovedesc a fi, în multe cazuri, doar apă îndulcită sau colorată. Oare chiar pe nimeni să nu intereseze acest lucru?

PAVEL CIURDĂRU

CINEMATOGRAFE

DACIA: Cîrmă prin iluzie. Orele: 9.30, 11.45, 14, 16, 18, 20.
 STUDIO: Văduva neagră. Orele 9, 11, 13, 15, 17, 19.
 MUREȘUL: Dragostea sublimă. 1-11. Orele: 9, 12, 15, 18.
 ARTA: Un bulgăre de humă. Ora 10 — Zbor deasupra unui cuib de cuci. Orele: 13, 15, 17, 19.
 PROGRESUL: I... de la Icar. 1-11. Orele 16, 19.
 SOLIDARITATEA: Noi aventuri pe vasul Poseidon. Ora 17.

La U.T.A. — 230 șomeri

(Urmare din pag. 1)

sația hotărîtă de Guvern. N-am redus, deocamdată, personalul în proporția în care avem asigurată materia primă. Am disponibilizat doar 230 de oameni. Dar nu știm ce vom face în luna următoare.

Domnul Gheorghe Rus, liderul sindicatului țino să precizeze: „După opinia noastră nu exista altă soluție. A fost disponibilizat minimum de personal. Dacă lucrurile evoluează, în planul relațiilor economice, tot așa, nu e exclus să avem și alte „curbo de sacrificiu”.

— Domnule Rus, ce părere

aveți despre reforma aplicată de Guvern?

— Sînt total de acord cu reforma în sine. Problema cheie e însă modul cum este implementată. Trebuie să mai treacă o perioadă, în care Guvernul să asigure concurența economiei. Cînd vom putea încheia contracte directe ferme cu furnizorii și cu beneficiarii și vom avea și mijloace de plată adecvate atunci nu vom mai avea nevoie de sprijinul Guvernului. Pînă atunci însă, mai avem încă nevoie de acest sprijin altfel ne amenință șomajul pe toți. Sperăm că nu asta dorește Guvernul!

